

פרשת וישב פרק לו מכירת יוסף

עמוד ג: מילים מנחות

מקבילות לסיפור:
דניאל נשבה לבבל
ופתר חלומות,
פרק הבא- יהודה,
העקידה, הפטרת
וישב עמוס ב.
ירמיהו לח - בבור.

מילים מנחות-
אחיו 21- נימת בקורת
כך נוהגים באח?
יוסף 14- ייבור הספור
וירשו של ישראל.

תמיד נקרא כך עם
יוסף, ויתכב-לה, כב
שמוע שם ישראל את
דיבת ראובן, מיוסף.

א וישב יעקב, בארץ מגורי אביו-בארץ, כנען. ב אלה תלדות יעקב, יוסף בן-שבע-
עשרה שנה היתה רעה את-אחיו בצאן, והוא נער את-בני בלהה ואת-בני זלפה, נשי
אביו; ויבא יוסף את-דבתם רעה, אל-אביהם. ג וישראל, אהב את-יוסף מכל-בניו-
כי-בן-זקנים הוא, לו; ועשה לו, כתנת פסים. ד ויראו אחיו, כי-אתו אהב אביהם
מכל-אחיו-וישנאו, אתו; ולא יכלו, דברו לשלם. ה ויחלם יוסף חלום, ויגד לאחיו;
ויספו עוד, שנה אתו. ו ויאמר, אליהם: שמעו-נא, החלום הזה אשר חלמתי.

ז והנה אנחנו מאלמים אלמים, בתוך השדה, והנה קמה אלמתי, וגם-נצבה; והנה
תסבינה אלמתיכם, ותשתחווין לאלמתי. ח ויאמרו לו, אחיו, המלך תמלך עלינו,
אם-משול תמשל בנו; ויוספו עוד שנה אתו, על-חלמתי ועל-דברי. ט ויחלם עוד
חלום אחר, ויספר אתו לאחיו; ויאמר, הנה חלמתי חלום עוד, והנה השמש והירח
ואחד עשר כוכבים, משתחווים לי. י ויספר אל-אביו, ואל-אחיו, ויגער-בו אביו,

ר"ש"י: רחל מתה

ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמתי: הבוא נבוא, אני ואמך ואחידך, להשתחות
לך, ארצה. יא ויקנאו-בו, אחיו; ואביו, שמר את-הדבר. יב וילכו, אחיו, לרעות את-
צאן אביהם, בשכם. יג ויאמר ישראל אל-יוסף, הלוא אחידך רעים בשכם-לכה,
ואשלחך אליהם; ויאמר לו, הנני. יד ויאמר לו, לך-נא ראה את-שלוש אחידך
ואת-שלוש הצאן, והשבני, דבר; וישלחהו מעמק חברון, ויבא שכם. טו

לכה-לכו לשון של
חזוק בענין קשה
לעשה. ידע יעקב
ששני הוא ובכל
זאת שלחו לאחיו.

טז וימצאהו איש, והנה תעה בשדה; וישאלהו האיש לאמר, מה-תבקש. טז
וילאמר, את-אחי אנכי מבקש; הגידה-נא לי, איפה הם רעים. יז וילאמר האיש, נסעו
מזה-כי שמעתי אמרים, נלכה דתינה; וילך יוסף אחר אחיו, וימצאם בדתן.
יח ויראו אתו, מרחק; ובטרם יקרב אליהם, ויתנבלו אתו להמיתו. יט ויאמרו, איש
אל-אחיו: הנה, בעל החלמות הלזה-בא. כ ועתה לכו ונהרגהו, ונשלכהו באחד

הברות, ואמרנו, חיה רעה אכלתהו; ונראה, מה-יהיו חלמתינו. כא וישמע ראובן,
ויצלהו מידם; ויאמר, לא נכנו נפש. כב ויאמר אליהם ראובן, אל-תשפכו-דם-השליכו
אתו אל-הבור הזה אשר במדבר, ויד אל-תשלחו-בו: למען, הציל אתו מידם,
להשיבו, אל-אביו. כג ויהי, כאשר-בא יוסף אל-אחיו; ויפשיטו את-יוסף את-כתנתו,
את-כתנת הפסים אשר עליו. כד ויקחהו-וישלכו אתו, הברה; והבור רק, אין בו

מים. כה וישבו, לאכל-לחם, וישאו עיניהם ויראו, והנה ארחת ישמעאלים באה
מגלעד; ויגמליהם נשאים, נכאת וצרי ולט-הולכים, להוריד מצרימה. כו ויאמר
יהודה, אל-אחיו: מה-בצע, כי נהרג את-אחינו, וכסינו, את-דמו. כז לכו ונמכרונו
לישמעאלים, ונדנו אל-תהי-בו, כי-אחינו בשרנו, הוא; וישמעו, אחיו. כח ויעברו
אנשים מדיניים סחרים, וימשכו ויעלו את-יוסף מן-הבור, וימכרו את-יוסף

רק יהודה מתייחס
אל יוסף בתור אח.

הם מדיניים על
פי שופטים ח, כד.
או שהם הגמלים
והמדיניים הם
הסוחרים.

לישמעאלים, בעשרים כסף; ויביאו את-יוסף, מצרימה. כט וישב ראובן אל-הבור,
והנה אין-יוסף בבור; ויקרע, את-בגדיו. ל וישב אל-אחיו, ויאמר: הילד איננו, ואני
אנה אני-בא. לא ויקחו, את-כתנת יוסף; וישחטו שער עזים, ויטבלו את-הכתנת
בדם. לב וישלחו את-כתנת הפסים, ויביאו אל-אביהם, ויאמרו, זאת מצאנו: הכר-

נא, הכתנת בנד הוא-אם-לא. לד ויפירה ויאמר כתנת בני, חיה רעה אכלתהו; טרף טרף,
יוסף. לה ויקרע יעקב שמלתיו, וישם שק במתניו; ויתאבל על-בנו, ימים רבים. לו ויקמו
כל-בניו וכל-בנותיו לנחמו, וימאן להתנחם, ויאמר, כי-ארד אל-בני אבל שאלה; ויבך
אתו, אביו. לז והמדנים-מכרו אתו, אל-מצרים: לפוטיפר סריס פרעה, שר הטבחים.